

[Dahlgaard.]

Politik set i Forhold til Spørgsmaalet om Folkets hele økonomiske Liv, det har været negativt. Under den højtærede Statsministers Ledelse af Landets Økonomi og Politik har man aldrig i disse 2½ Aar set eller mærket nogen skabende Haand, man har ikke følt nogen skabende Tanke med Hensyn til den fremtidige Opbygning af Folkets Økonomi, man har kun følt Goldhed, ofte dækket af den Frase, som den højtærede Statsminister er Mesteren i her i Landet. Og jeg tillader mig endnu at føje til, at denne sidste Samling, at dette halve Aar, der nu er gaaet i Vinter, dette halve Aar har for saa vidt være symbolsk paa Ministeriets Politik, som vi nu staar ved den 1. April, og der i denne Samling intet er udrettet.

End ikke den stadige Tale, vi hører paa Vælgermøderne og i Venstres Presse om Besparelser i Landets Økonomi, end ikke denne Tale har vist sig at have Indhold. I 1½ Aar er der af denne Regering ikke gennemført nogen Spareforanstaltning her i dette Land; tvært imod, i Finansudvalget har man ofte haft den største Vanskelighed ved at bremse det højtærede Ministerium med Hensyn til Krav om økonomiske Bevillinger.

Derfor har man vel Lov til at sige i Dag, at Besparelsens Vej i Statens Økonomi den gaar ikke mere frem gennem Ministeriet Madsen-Mygdal; kun ved, at det nuværende Flertal brydes, er der Mulighed for Lettelse af den almindelige Befolknings Byrder. Den Dag, de Konservatives og Venstres fælles Militærpolitik brydes, og den Skattepolitik brydes, der førte til Nedsættelse af Formueskatterne i 1927, den Dag vil den almindelige Befolknings Byrder kunne lettes med 40 Mill. Kr. aarligt, til Gavn for Produktionen og til Billiggørelse af Forbruget.

Jeg tillod mig forleden, den Dag, da Finansloven forkastedes, at sige til den højtærede Regering, at vi selvfølgelig ingen Forpligtelse havde overfor den og dens Politik, af den simple Grund, at denne Regering intet Hensyn har taget til de politiske Synspunkter, vi repræsenterer. Jeg ønsker i Dag at understrege det, jeg da sagde, fordi det ogsaa har Interesse ud over Valget.

De Synspunkter, vi i denne Samling har ført frem her i Rigsdagen, og Regeringens Standpunkt dertil illustrerer det. Jeg har nævnt Militærspørgsmaalet, hvor der kun har været Tale om Forhandling mellem Venstrepartiet og det konservative Folkeparti, men intet Forsøg er gjort paa at naa til nogen positiv Forhandling med det Parti, jeg repræsenterer, skønt det

ærede Partis Rigsdagsmænd saa udmærket godt ved, at der indenfor deres Vælgerbefolkning er en ikke ringe Del, som har Sympati for de Synspunkter, vi har givet Udtryk for gennem vort Lovforslag.

Jeg nævner Jordlovgivningen, hvor vi har ført Forslag frem til Afløsning af den Lovgivning, der nu er ved at ebbe ud, givende Udtryk for den fundamentale Betydning, som man i alle europæiske Lande erkender, at Jordlovgivningen har, overalt, hvor der er en stærkt stigende Befolkning. Den højtærede Statsminister har kun haft Haanende Ord ogsaa overfor de Mænd fra vor Side, der førte den frem, til Trods for, at man dog vel tør sige, at disse Mænd med Hensyn til deres Samfundsarbejde fuldt ud taalor Sammenligning med den højtærede Statsminister.

Den Lovgivning, vi har foreslaaet til Værn for Befolkningen mod Monopolforetagender i Produktion og Omsætning, og som er ført frem til Afgørelse af de demokratiske Partier i andre Lande, har man blankt afvist.

Jeg føjer hertil endnu dette, at det Udtryk, vi har givet for den Beskatningspolitik, vi ønsker ført her i Landet, til Lettelse af Byrden for de arbejdsskabte Indtægter og de arbejdsskabte Værdier, er mødt med Afvisning og intet andet.

Derfor tillader jeg mig at slutte med at sige, at disse Bemærkninger har ogsaa Betydning for os ud over Valgdagen, fordi de giver Udtryk for den Linie, der er forpligtende for os efter Valgdagen i denne Sal, forpligtende overfor Sagerne, til Samarbejde med alle dem, der i disse Sager har Sympatier sammen med os.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker samtlige Partiers ærede Ordførere, fordi de har sluttet sig til Forslaget og alle erkendt, at dette var en Nødvendighed, og at det nøje følger Grundlovens Forskrifter.

Det ærede Medlem Hr. Hauge gjorde den Bemærkning, at det saa underligt ud, at man tog Tillægsbevillingsloven med, saa som en Tillægsbevillingslov ikke foreligger. Der er dertil kun at svare, at hvis jeg ikke havde taget Tillægsbevillingsloven med, saa havde jeg krænket en Grundlovsforskrift, og at samtlige Partier i 1927 stemte for en midlertidig Bevillingslov af ganske samme Indhold, endskønt den Gang var Tillægsbevillingsloven end ikke forelagt. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke være saa overbevist om, at det ikke ogsaa kan faa